

folkningen, at Systemet i og for sig er godt; da er Tiden kommen til at bringe det frem. Med Hensyn hertil skal jeg udtale mig lidt nærmere, naar jeg kommer til at omtale nogle enkelte Punkter i Looforslaget; men jeg maa dog strax begynde med at sige, at man albrig kan komme til at kalde dette System „det danske System“, som der staar i Looforslagets § 1, thi det er og bliver et fransk System. — Jeg vilde finde det rigtigere, om man redigerede § 1 saaledes, at der omtrent kom til at staa, at Grundlaget for Danmarks System — ikke „det danske System“ — for Maal er Meteren og at Grundlaget for Danmarks System for Vægt er Kilogrammet med dets Inddelinger efter Decimalsystemet. Iøvrigt skal jeg gjøre den almindelige Bemærkning til Looforslaget, at det ikke er særlig stiftet til at gjøre den store Befolkning fortrølig med dets Indhold. Allerede naar man ser paa det, har det noget fremmedartet ved sig; det er ligesom man bliver ført ind i et Selskab af lutter ubekjendte Størrelser, hvor der ikke er en Eneste, som kan præsentere os for Selskabet. Var der endda et eneste af vore gamle bekjendte Maal, havde man dog et Holdpunkt. Jeg skal strax nævne, hvad jeg sigter til, og jeg kommer da derved til at berøre, hvad man er bleven enig om i Sverig og Norge. Man er der bleven enig om at indføre et Maal, som kaldes for en ny Mil. Det er bekjendt, at den danske, norske og svenske Mil i dette Dødblik ere forskjellig, men ved at vedtage Metersystemet har man i Sverig og Norge indført en ny Mil, som skal være lig 10 Kilometer. Derved vil man altsaa faae en Mil til Stede paa dette Omraade, og naar man da ved meget store Størrelser i Parenthes sætter Tallet derfor i den nuværende danske Fod, hvilket Tal kan udtrykkes med tilstrækkelig stor Nøjagtighed, nemlig med 31,862 Fod, vil man strax her have en bekjendt Størrelse; man vil da altid ved enhver Beregning, naar man gaar til Underafdelingerne Decimeter, Centimeter og Millimeter, have tilstrækkelig mange Decimaler. Jeg skal udtrykkelig anbefale denne Mil; den vil blive lidt over 5 Fjerdingvei, og jeg skal ogsaa anbefale den af andre Grunde, thi der kan maasse ogsaa flyde andre Fordele af dens Indførelse, medens som bekjendt det Modsatte i visse Henseender var Tilfældet med det nye Møntsystems Indførelse. Det er jo nemlig Noget, man ofte anker over, at hvad der før kostede 4 β , nu er kommet til at koste 10 Ore, men hvis man vilde indføre en saadan ny Mil, tror jeg, at det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) maasse vilde komme mig imøde. Han har jo altid virket for, at vi skulde nedsætte Posttægterne, og dersom den ny Mil blev indført, kunde maasse Betalingen for en saadan ny Mil blive den samme som for den gamle Mil. Dette er imidlertid kun en Hensil-

ling; men den nævnte Grund, hvorfor jeg har fremhævet dette Punkt, er den, at man derved strax faar ligesom en bekjendt Størrelse; man faar derved et Tal, som kaster Lys over de andre Størrelser, og som kan præsentere os for de Øvrige i Selskabet. Disse græske og latinse Navne have ogsaa noget Afstrækkende ved sig. Lands-thinget er gaaet den Vei at udstøde nogle af disse Navne, men jeg veed ikke, om det er rigtigt; thi det er internationale Navne, her er Tale om. Jeg tror, at det maasse var rigtigere at bruge danske Navne, men at sætte de fremmede Navne i Parenthes, og det Øvrige maa da overlades til Tiden; thi Lovgivningsmagten kan dog ikke danne Sproget eller bestemme, om disse nye Navne skulde trænge igjennem, og om det skal være den ene eller den anden Slags. Man er heller ikke gaaet ganske konsekvent frem i det høie Landsathing i den Henseende; thi man har paa nogle Steder brugt de græske Navne i Underafdelingerne, paa andre ikke. Ligesom man ved Vægten har Hundredgram og Ligram, kunde man jo ogsaa bruge dansk Benævnelse for Meteren, men iøvrigt skal jeg indrømme, at man ikke saa let vil faae Anvendelse for Timeteren som for Hundredmeteren, f. Ex. ved Veiarbejder. Paa vore større Landeveie findes smaa hvide Sten, 10 paa en Fjerdingvei, og Hundredmeteren vil altsaa være lidt over Halvdelen af Afstanden mellem to saadanne Sten. Jeg har nu nævnt et Par Størrelser, som maasse vilde gjøre, at man lettere bliver fortrølig med disse nye Maal. Den ærede sidste Taler omtalte ogsaa dette Hensyn og talte om, at man tidligere var gaaet ud fra naturlige Maal, fra Fod, Alen og Favn, men her har man ogsaa et Slags Maal, som heldigvis de Fleste altid have paa sig, om det end ikke ligesom kan kaldes et naturligt Maal. En Haandsbredde er omtrent $\frac{1}{10}$ Meter, men man kan faae det meget nøjagtigere. Jeg antager, at de Fleste, som ville faae med disse Maalstørrelser at gjøre, ville have nogle Pengestykker i Kommunen. Naar man tager et Kronestykke, vide vi, at det har 25 Millimetre i Gjennemsnit, og lægge vi saadanne 4 Kronestykker ved Siden af hinanden, have vi $\frac{1}{10}$ Meter. Naar man endvidere veed, at Lørens Gjennemsnit er 15 Millimetre, har man, naar man lægger den ovenpaa et Kronestykke, som jo er 25 Millimetre i Gjennemsnit, og ser, hvad Forskjellen er mellem 25 og 15, nemlig 10, $\frac{1}{100}$ Meter. Det forekommer mig, at det vel kan siges, at dette bliver et naturligt Maal, og at det er en stor Nøjagtighed, man opnaar ved denne Leilighed. Jeg skal nu ogsaa gjøre opmærksom paa, at man for Vægtens Vedkommende har noget Egnende. Naar man skriver et enkelt Brev til Udlandet, maa det veie 15 Grammer, men det er netop hvad et Lokronestykke skal veie, og da det ikke